

Tjenstlig tilkendegivelse over for personalet ved Københavns postterminal

FOB nr. 84.159

Udtalt over for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, at jeg måtte være af den opfattelse, at en af postmesteren ved Københavns postterminal afgivet tilkendegivelse om, at visse af nogle postbude nærmere påtænkte aktioner ville blive betragtet som tjenesteforseelser, havde været for vidtgående.

(J. nr. 1984-529-50).

Nogle ansatte i postvæsenet klagede over generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenets besvarelse i skrivelse af 30. marts 1984 af nogle klager, de havde indgivet vedrørende forskellige forhold i Københavns postterminal, herunder «forbud fra postmester ... mod at ytre sig i tale eller skrift om faglige forhold i postterminalen før marts 1984».

Om baggrunden for klagen anførte de pågældende følgende:

» ...

Baggrunden for disse klager er den at undertegnede postbude ikke har kunnet opnå ansættelse som overpostbude i vores afdeling (B.4.) i postterminalen. Dette medfører at vi på længere sigt ikke kan beholde vores nuværende arbejde, fordi arbejdet for fremtiden skal udføres af overpostbude. I forbindelse med iværksættelsen af en ny »præstationsaftale« pr. 4/7-1983 fandt ledelsen det nødvendigt at føre en række samtaler med medarbejdere, der som personalechef ... udtrykker det »godt kan, men ikke altid vil arbejde«. Som udgangspunkt for samtalerne havde personalechefen en »sort« liste udarbejdet af arbejdslederne. Medarbejderne på listen kunne ikke umiddelbart ud nævnes til overpostbude. Det fremgik af samtalerne at der ikke var nogle konkrete forhold at kritisere, men at »vi ved selvransagelse måtte kunne finde frem til hvori forseelsen eller forseelserne bestod«. Til slut fik vi oplyst at hvis vi »forbedrede« os ville der ikke blive foretaget yderligere i sagen ligesom der ikke ville blive »lagt papirer på vores aktemappe«. Hvis vi ikke »forbedrede« os ville vi blive kaldt til samtale efter 3 måneder. Denne frist er blevet overskredet med 2-3 uger.

Efter samtalerne med personalechefen henvendte vi os til postmester ... for at klage over den urimelige behandling vi var blevet udsat for. Den »sorte« liste som arbejdslederne havde lavet fandt vi aldeles uretfærdig, alene af den grund at arbejdslederne aldrig har påtalt forhold over for os i det daglige arbejde. Sidst i denne samtale ville postmesteren vide om vi havde tænkt os at uddele eller hænge noget på opslagstavlen i forbindelse med sagen. Det bekræftede vi, hvorefter postmesteren forbød os at dele noget ud, hænge noget op eller på nogen måde give vores mening om faglige forhold til kende før efter marts 1984.«

I en udtalelse af 16. marts 1984, som generaldirektoratet indhentede fra Københavns postterminal i anledning af bl.a. dette klageforhold, anførte postterminalen følgende:

» ...

Det skal dog præciseres, at postmesteren ikke har givet de 4 postbude forbud mod, at ytre sig om faglige forhold i Københavns postterminal efter marts måned 1984.

Derimod er der under en samtale med de pågældende den 8. juli 1983 tilkendegivet, at postterminalen med alvor ville betragte forsøg fra postbudenes side på at skabe myter om præstationsnormaftalen og uro omkring aftalens iværksættelse, der skulle finde sted den 11. juli 1983.

Postmesteren præciserede endvidere, at aftalen var indgået i fuld enighed med tillidsrepræsentanterne, og at aftalen indeholdt en prøveperiode inden endelig stillingtagen fra medarbejdernes side. Prøveperioden var forudsat at skulle løbe til udgangen af januar måned 1984, og forbudet, der blev givet medarbejderne, vedrørte helt konkret aktiviteter fra deres side (opslag, omdeling af løbesedler) med henblik på at påvirke stemningen i negativ retning i aftalens prøveperiode indtil januar måned 1984, hvorefter de pågældende som et led i medarbejdernes stillingtagen til præstationsnormaftalen naturligvis kunne agitere mod aftalen og iværksætte de aktiviteter de måtte ønske sig.

På gentagne forespørgsler om hvilke sanktioner der ville blive anvendt, hvis forbuddet blev overtrådt, blev det understreget, at det ville blive betragtet som en alvorlig tjenesteforseelse, herunder at der i givet fald kunne blive tale om omflytning til en anden afdeling.«

I skrivelsen af 30. marts 1984 til klagerne anførte generaldirektoratet efter tillige at have indhentet en udtalelse af 2. december 1983 fra Københavns postterminal vedrørende dette klagepunkt bl.a. følgende:

» ...

Efter postterminalens oplysninger sigter klagen til hændelsesforløbet på et møde, som De og Deres medunderskrivende kolleger og endnu et postbud havde med postmesteren og personalechefen i Københavns postterminal den 8. juli 1983. Herom er det oplyst, at De sammen med 4 postbude nogle få dage efter de personlige samtaler, der er omtalt under ..., sendte et brev betegnet åbent brev til postmesteren og personalechefen. I brevet kritiseres fremgangsmåden med afviklingen af de nævnte samtaler.

I anledning af det åbne brev indkaldte postmesteren Dem og Deres kolleger til et møde, hvor brevets punkter blev gennemgået og besvaret. Under mødet gav De og Deres kolleger efter det oplyste udtryk for, at De ville modarbejde den nye præstationsnormaftale, der skulle iværksættes den 11. juli 1983, med alle mulige midler. Bl.a. ville De på opslagstavlerne i brevsorteringssektionen ophænge det åbne brev tillige med et brev om sagen til den faglige organisation i Københavns Postbudeforening samt et notat betegnet *Til personalet i*

PTM. Forfølgelse af faglig aktive. På denne baggrund tilkendegav postmesteren på mødet,

at de førte samtaler med medarbejdere i sektion B 4 udelukkende har årsag i arbejdsmæssige forhold,

at ledelsen ville se med stor alvor på forsøg på på denne baggrund at skabe uro omkring iværksættelsen af den nye præstationsnormaftale,

at ledelsen ikke kunne acceptere, at det åbne brev adresseret til personalechefen og postmesteren blev ophængt i tjenestelokalerne,

at ledelsen ville se med stor alvor på forsøg på gennem yderligere tiltag f.eks. uddeling af løbesedler at påvirke stemningen i negativ retning.

Ved mødets afslutning blev det over for de pågældende medarbejdere understreget, at det ville blive betragtet som en tjenesteforseelse, såfremt medarbejderne ikke rettede sig efter de på mødet givne tilkendegivelser.

Efter generaldirektoratets opfattelse kan postmesterens tilkendegivelser på mødet ikke betragtes som forbud mod at ytre sig i tale eller skrift om faglige forhold i postterminalen, men som en henstilling om i den givne situation at medvirke til at opretholde ro på arbejdspladsen«.

I klagen, som jeg modtog den 15. maj 1984, fastholdt klagerne, at postmesterens tilkendegivelse over for dem måtte betragtes som et indgreb i deres faglige ytringsfrihed.

Generaldirektoratet henholdt sig i en udtalelse til mig til sin afgørelse af 30. marts 1984.

I en skrivelse til postbudene udtalte jeg bl.a. følgende:

»Generaldirektoratet har givet udtryk for den opfattelse, at postmesterens tilkendegivelse på mødet (den 8. juli 1983) ikke kan betragtes som forbud mod at ytre sig i tale og skrift om faglige forhold i postterminalen, men som en henstilling om i den givne situation at medvirke til at opretholde ro på arbejdspladsen.

Efter min gennemgang af sagen finder jeg denne opfattelse mindre vel stemmende med den af postmesteren afgivne udtalelse af 2. december 1983, hvori det anføres, at han ved mødets afslutning understregede, at det ville blive betragtet som en tjenesteforseelse, såfremt medarbejderne ikke rettede sig efter de på mødet givne tilkendegivelser.

Jeg finder det ikke påkrævet at gå nærmere ind på rækkevidden af de meddelte tilkendegivelser, men skal indskrænke mig til at meddele, at jeg må nære afgørende betænkelighed ved at tilslutte mig, at det skulle kunne karakteriseres som en tjenstlig forseelse at ophænge det åbne brev adresseret til personalechefen og postmesteren i tjenestelokalerne, og at

jeg i hvert fald for så vidt må være af den opfattelse, at postmesterens tilkendegivelse har været for vidtgående.
Jeg har gjort generaldirektoratet bekendt med min opfattelse«.